

som Landmændene altsaa har Krav paa at faa ombyttet, fortrinsvis kan leveres af den Majs, der allerede er indkøbt, og saa vil det være usandsynligt, at der skulde være saa megen Majs tilbage, at man kom til at benytte Ombytning med Foderkager i Stedet for.

Indenrigsministeren (Rode): Ja, det er mig ikke muligt at besvare Spørgsmaalet anderledes, end jeg besvarede det første Gang, men jeg skal gerne gentage Svaret. Paa de Blanketter, som hidtil har været udarbejdede angaaende dette Spørgsmaal, har man gjort det klart, at den, der udfylder Blanketten og derigenom begærer Ombytning for et vist Kvantum Majs eller ønsker et eventuelt Kvantum Kager i Stedet for, maa være paa det rene med, at det kan komme til at stille sig saaledes, at han maa tage ogsaa en Del af dette Kvantum i Majs. Saaledes har Administrationen under sine hidtidige Overvejelser af Sagen stillet sig, men det vil da ogsaa af Begæringen klart fremgaa for Landbrugeren, hvad det er, han træder ind i. Paa den Foranledning, det ærede Medlems sidste Udtalelse har givet, skal jeg imidlertid diskutere Spørgsmaalet yderligere med Administrationen.

Pinstrup: Den Iver, hvormed den højtærede Indenrigsminister forsvarede dette Monopolindkøb, forekommer mig at være en bedre Sag værdig. Jeg er en Tilhænger af, at det frie Initiativ faar Lov til at røre sig, hvad enten det saa drejer sig om private Importører eller de forskellige Andelsselskaber, som findes i Landet, og jeg er ikke Tilhænger af Monopolet. Ministeren sagde, at det maatte være Idealet, at alle Landmænd kom ind under et Andelsselskab, men der er den Forskel, at vi i vore Andelsselskaber selv vælger disse Selskabers Ledere, og det er noget nyt for mig, at de Herrer Chr. G. Hansen og Heilbuth skal være de fornemste Andelsselskabsledere her i Landet, og det er ogsaa et Særkende, at Staten tager Overskuddet, medens det bliver Landbruget, som skal bære Tabet, hvis der bliver Tab.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlems sidste Udtalelse er ganske falsk. Landbruget tager ikke Tabet, medens Staten faar Overskuddet. Den Ordning, som her er foreslaaet, og som jeg har skildret tidligere, gaar ud paa, at Centralkontorets Deltagere i Forretningen, nemlig samt-

lige Importører og Andelsselskaber i Landet, skal som Forretninger bære Tabet; det er Importørerne, der kommer til at bære det, medens Staten faar det eventuelle Overskud. Men Ordningen er lagt an paa, at man skal komme igennem uden Over- eller Underskud, medens som bekendt Andelsselskaberne, idet de konkurrerer med andre, er nødte til at regne med de samme Priser som Importørerne — det kender vi fra tidligere Debatter om Jydsk Andels-Foderstofforretnings Forretningsprincipper —, og derved vil de kunne faa et betydeligt Overskud, som de senere fordeles. Dette Princip, at det skal være Verdensmarkedets Priser, vil ikke blive benyttet ved Centralkontorets Anlæggelse af Priserne; man vil fastsætte hver Gang den faktiske Pris, den Pris, som det har kostet at føre Varerne hjem. Der vil altsaa hverken være Overskud eller Underskud, men for Sikkerheds Skyld er der indført den Bestemmelse, at hvis der skulde blive et Overskud, tilfalder det Staten, og at Staten er fri for enhver Risiko — med andre Ord, at der intet Underskud kan komme for den.

Naar dernæst det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) siger, at det er underligt at se Direktør Heilbuth og Konsul Chr. G. Hansen som Ledere af et Andelsselskab, maa jeg dertil bemærke, at Direktør Heilbuth ikke har det mindste at gøre med Centralkontoret, Centralkontoret er en Sammenslutning af samtlige Importører, og denne Sammenslutning har selv valgt som sine Disponenter Konsul Chr. G. Hansen, Direktør M. Henriksen fra Østifternes Andelsselskab og Grosserer Aage Nielsen, Nykøbing F., og den har selv valgt disse, fordi den har anset dem for de bedste Disponenter til at foretage Indkøb paa alles Vegne.

Men naar det ærede Medlem nu fremdeles siger, at han er Tilhænger af den frie Handel, og at han ingen som helst Monopol vil have, saa tillader jeg mig at sige, at jeg derved mærker, at det ærede Medlem stadig betragter sig som visere end hele den øvrige Verden. Det ærede Medlem er langt visere end den engelske Regering. Den engelske Regering, som dog repræsenterer et Folk, hvori Ønsket om det private Initiativs fulde Udfoldelse og den frie Handel har faaet det stærkeste Udtryk, har ordnet Forholdene saaledes, at ingen andre i England end den engelske Regering selv kan indføre Flæsk, og ingen andre i England kan indføre Smør end selve Staten. Og hvorfor? Fordi England ikke vil være med til at drive Priserne